

मुखसंडुक्षा adj. f. leicht zu melken BHARATA zu AK. 2,9,72 nach ÇKDr.
 मुखसंडुक्षा adj. f. dass. AK. 2,9,72. MED. I. 172.
 मुखसंबोध्य adj. leicht aufzuklären, — zur Vernunft zu bringen KATHAS. 40,25.

मुखसलिल n. behagliches d. i. lauwarmes Wasser: °निषेक R. 1,28.
 — Vgl. मुखाम्बु und मुखोदक.

मुखसागर N. pr. eines Dorfes KSHIRIC. 39,12. fg. 15; vgl. WILSON, Sel. Works 1,157. 171.

मुखसाध्य adj. 1) leicht in seine Gewalt zu bringen, mit dem man leicht fertig wird: द्विषां सैन्यम् Spr. (II) 441. — 2) leicht zu heilen: °तमो ग-
 दः सुच. 1,131,3. — 3) leicht zu Wege zu bringen ÇAMK. zu KHAND. Up. S. 8. मैत so v. a. leicht zu erlangen Spr. (II) 1956.

मुखमुख n. instr. °मुखेन ganz gern P. 8,1,13. ददाति Schol.
 मुखमुत्त adj. angenehm —, süß schlafend MBH. 1,5959. 6003. RĀGĀ-
 TAR. 3,174. 4,83. — Vgl. मुखप्रमुत्त und मुखसंमुत्त.

मुखमुत्ति f. ein angenehmer —, süßer Schlaf: °प्रबोधित als Beiw. Çiva's Çiv. °का H. c. 88. — Vgl. सौख्यमुत्तिक.

मुखसेचक m. N. pr. eines Schlangendämons MBH. 1,2156. besser मुख° ed. Bomb.

मुखसेव्य adj. leicht zu besuchen, dem man sich leicht nahen kann: कैलासशिखर PĀÑĒAR. 3,1,3. Davon nom. abstr. °त्वं n.: राज्ञः, हेमन्ते भास्वतः RĀGĀ TAR. 6,298.

मुखस्थ adj. in angenehmen Verhältnissen sich befindend, sich wohl fühlend, glücklich Spr. (II) 692. KATHAS. 44,172.

मुखस्पर्श adj. (f. स्त्री) = मुखसंस्पर्श. Wind R. 1,24,4. R. GORR. 1,66, 11. 3,78,28. RAGH. 1,38. MĀRK. P. 61,32. बाह्विरत्तम् MBH. 3,2862. पाणि R. 2,72,31 (74,32 GORR.). 104,17. R. GORR. 2,95,8. ein Weib PRAB. 57,6. Gürtel KULL. zu M. 2,42. Bäume R. 4,44,94. स्रग्ध 7,54,8. पद° MECH. 61.

मुखस्वाप m. ein angenehmer —, süßer Schlaf KATHAS. 45,123.
 मुखरुस्त adj. eine zarte, weiche Hand habend: श्मश्रुवर्धक R. 6,112,16.
 मुखौकर् (मुख + 1. कर्), °करेति Jmd erfreuen, beglücken P. 5,4, 63. VOP. 7,94.

मुखागत (मुख + आ°) n. Willkommen: स्वागतं ते हरिश्चेष्ट मुखागत-
 मरिंदम् R. 6,85,4. PĀÑĒAR. III,164.

मुखानात adj. als Beiw. Çiva's MBH. 13,1242. मुखद्वयेण अनातः वृ-
 त्तिविलये सति आविर्भूतः NILAK.

मुखादि (6. मु + खादि) adj. schöne Spangen tragend: die Marut RV. 1,87,6.

मुखादित (6. मु + खा°) adj. wohl zerkaut VS. 11,78.
 मुखाधार (मुख + आ°) m. die Stütze der Freuden, Bez. des Himmels ÇABDAM. im ÇKDr.

मुखानन्द (मुख + आ°) m. bei den Çakta N. pr. eines Autors my-
 stischer Gebete Verz. d. Oxf. H. 101,6,2.

मुखाप (मुख + आप von आप्) adj. leicht zu gewinnen: नायं मुखापो
 भगवान्देहिनां गोपिकासुतः BHĀG. P. 10,9,21.

मुखाप्लव (मुख + आ°) adj. wo man sich behaglich baden kann R. ed.
 Bomb. 2,91,79. मुखप्लव SCHL.

मुखाभियोष्य adj. leicht anzugreifen Spr. (II) 6802.

मुखाभ्युदयिक (von मुख + अभ्युदय) adj. Freuden bringend M. 12,88.

मुखाम्बु (मुख + अम्बु) n. laues Wasser SUÇR. 2,33,4. 442,5. 444,12.

— Vgl. मुखसलिल, मुखोदक.

मुखाय (von मुख), °यते Wohlbehagen —, Lust empfinden, selig sein P. 3,1,18. 7,4,25. VOP. 21,10. Verz. d. Oxf. H. 222,6,37. BHATT. 5,74.

अमुखायिषत किल मे गात्राणि DAÇAK. 130,2.

मुखायत und मुखायन adj. gut gezogen (Pferd) ÇABDAM. im ÇKDr.

मुखाराध्य (मुख + आ°) adj. leicht zu gewinnen: eine Gottheit BHĀG. P. 3,19,36.

मुखारोहण (मुख + आ°) adj. leicht zu erstelgen: सोपान MBH. 2,1281.

मुखार्थ (मुख + अर्थ°) m. eine Sache des Wohlbehagens, — der Lust: अग्रयतः मुखार्थेषु M. 6,26. मुखार्थाय der Annehmlichkeit wegen, zur Erleichterung Spr. (II) 6374.

मुखार्थिन् (मुख + अर्थ°) adj. dem es um Wohlbehagen, um Freuden zu thun ist M. 6,49. Spr. (II) 6798. 7088. fg.

मुखालुका f. eine best. Pflanze, = डोडी RĀGĀN. im ÇKDr. unter dem letzten Worte, मुकालुका in der alphabetischen Reihenfolge; die richtige Form ist मुवाल्का.

मुखावगम (मुख + अ°) m. leichtes Verständniss COMM. zu JOCAS. 2,49.

मुखावतीदेव (Conj. von AUFRICHT) bei den Çakta m. pl. Bez. einer Klasse von Autoren mystischer Gebete Verz. d. Oxf. H. 101,6,5.

मुखावत् 1) adj. = मुखवत्. वर्ति Bez. einer best. Pille KĀKRADATTA 417. — 2) f. °वती a) = मुखवती; मुखावतीश्वर m. N. pr. eines Bud-
 dha (wohl Amitābha's) TAIK. 1,1,15. °व्यूह = मुखवतीव्यूह Verz. d. Oxf. H. 403,6, No. 3. — b) N. pr. einer Gattin des Sūrajaprabha KATHAS. 46,24.

मुखावबोध (मुख + अ°) m. leichtes Verständniss ÇAMK. zu KHAND. Up. S. 80.

मुखावल (von मुख) m. N. pr. eines Sohnes des Nṛkākshus VP. 4,21, 3. — Vgl. मुखीनल und मुखीवल und VP. (2te Aufl.) 4,165.

मुखावह (मुख + आ°) adj. (f. स्त्री) Wohlbehagen —, Freuden bringend HARIV. 3514. R. 2,87,14. Spr. (II) 2327. 2614. 6939. VARĀH. BRH. S. 68,87. PĀÑĒAR. 1,1,39. PĀÑĒAT. 211,14. श्रोतृभृति° R. 1,4,5. सर्वकाल° BHĀG. P. 3,23,14. परिणाम° PĀÑĒAR. 1,2,15. 4,7. अ° MBH. 1,4732.

मुखावृत (मुख + आ°) adj. erfüllt von Behagen, — Lust: अनीकायाः (von मुख abhängig) BHĀG. P. 7,7,42.

1. मुखाश (मुख + आश) m. 1) eine wohlschmeckende Speise H. an. 3, 728. MED. c. 29. — 2) Cucumis sativus Lin. TAIK. 2,4,36. H. an. MED. HĀR. 181.

2. मुखाश (wie eben) adj. Wohlschmeckendes genießend; m. ein N. Varuṇa's H. an. 3,728. MED. c. 29.

मुखाशक m. Cucumis sativus Lin. ÇABDAM. im ÇKDr.

मुखाशा (मुख + आ°) f. Erwartung von Freuden Spr. (II) 3062 (Conj.)

मुखाश्रय (मुख + आ°) adj. mit Wohlbehagen verbunden, W. bewir-
 kend: नाटक SĪH. D. 189,7.

मुखासिका (मुख + आ°) f. Wohlbe finden RĀGĀ-TAR. 4,14.

मुखासीन (मुख + आ°) adj. behaglich —, bequem sitzend R. 1,51,3.